

התעוררה השאלה, האם ניתן לייחס עבירת אינוס במקרה בו גניקולוג מבצע חדירה לאיבר מין של אשה לצורך בדיקה לגיטימית, ומיד בסמוך לכך נוגע במקומות המצויים בתוך איבר המין של המטופלת, למטרה מינית ולא לצורך רפואי.

המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים) הנחה כדלקמן:

כל חדירה לאיבר המין של המטופלת, הכוללת גם מגע לא לגיטימי, שאינו לצורך רפואי (בסמוך או במקביל לחדירה שמתבצעת לצורכי הטיפול), מהווה עבירת אינוס, גם אם המגע הפסול בוצע באופן סימולטני לחדירה שהיא למטרה רפואית לגיטימית.

זאת, מהטעמים הבאים:

א. נקודת המוצא היא, שהסכמתה של האישה לביצוע הבדיקה הרפואית הכוללת חדירה, ניתנה אך ורק לצורך לגיטימי. במצב בו החדירה כוללת מעשה פסול, כגון נגיעה אסורה למטרה מינית, הרי שההסכמה לא חלה עליה, ומשכך מדובר בחדירה המבוצעת ללא הסכמה. במילים אחרות, כאשר תחילתה של החדירה במעשה לגיטימי, אך המשכה במעשה פסול, המעשה הפסול "צובע" את המעשה הלגיטימי והופך את החדירה כולה למעשה אינוס אסור, שכן מעשה החדירה בכללותו בוצע בהיעדר הסכמת האישה.

ב. גם כאשר חדירה בוצעה בהסכמה, לצורך מעשה לגיטימי של טיפול, הרי שמרגע שהבדיקה הסתיימה ולמרות זאת פעולת החדירה נמשכה לצורך המטרה המינית, יש לראות את המעשה כמעשה חדירה שבוצע ללא הסכמה. במילים אחרות, פרשנות תכליתית של סעיף 345(ג) לחוק העונשין מחייבת לקבוע, שהגדרת פעולת ה"בעילה" – "המחדיר איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר המין של האישה" – צריכה להתפרש ככזו שמתייחסת לא רק לזמן (הקצר) שבו מתבצעת פעולת החדירה הראשונית כשלעצמה, אלא ככזו המתייחסת גם להמשך/אי הפסקת פעולת החדירה, לאחר שהסיבה הלגיטימית לביצועה כבר חלפה מן העולם. ומכאן, שככל שאין הסכמה של המטופלת להמשך/אי הפסקת החדירה – מתבצעת עבירת האינוס.

ג. ככל שהמגע שבוצע למטרה מינית מתבצע בחלק אחר/שונה של איבר המין הנשי מהחלק שבו בוצעה החדירה לצרכי הטיפול הלגיטימי, יש לראות באירוע ככזה הכולל שני מעשי חדירה שונים. במילים אחרות, יש לראות את החדירה לצורך הלגיטימי כנפרדת ושונה מהחדירה שבוצעה למטרה מינית, שהיא עומדת בפני עצמה כמעשה אינוס לכל דבר ועניין.